

Sygnatura akt I 1 Ca 464/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 25-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Kozłowska

Sędzia: SO Aleksandra Bolczyk-spr Sędzia: SO Iwona Przyłębska-Grzybowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Szulc

po rozpoznaniu w dniu 25-04-2014 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. C.

przeciwko W. C.

o ustanowienie przez sąd rozdzielnosci majątkowej

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 1 października 2013 r sygn. akt IIIRC 72/13

1. Oddała apelację.
2. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami zastępstwa adwokackiego powódki w postępowaniu apelacyjnym.
3. Przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Koninie na rzecz adwokata T. G. kwotę 221,40 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w instancji apelacyjnej.

Aleksandra Bolczyk Ewa Kozłowska Iwona Przyłębska-Grzybowska

Sygn. akt I 1 Ca 464/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 lutego 2013 roku , który wpłynął do Sądu Rejonowego w Kole w dniu 26.02.2013 roku E. C. wniosła ustanowienie rozdzielnosci majątkowej wynikającej z zawarcia związku małżeńskiego z pozwanym W. C. w dniu 7 stycznia 1984 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w K. i zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu .

Pozwany W. C. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych .

Wyrokiem z dnia 1 października 2013r. Sąd Rejonowy w Kole ustanowił rozdzielność majątkową małżeńską pomiędzy E. C. a W. C. wynikającą z zawarcia przez nich związku małżeńskiego w dniu (...) w K. zapisanego w Księdze Małżeństw Urzędu Stanu Cywilnego w K. za nr aktu (...)– z dniem (...) oraz orzekł o kosztach procesu .

U podstaw rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego legły następujące ustalenia faktyczne i wywody prawne .

E. C. i W. C. zawarli związek małżeński w dniu 7 stycznia 1984 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w K. .

Było to pierwsze małżeństwo tak E. C. jak i W. C. , małżonkowie nie zawierali majątkowych umów małżeńskich .

Ze związku małżonkowie mają dwoje dzieci : córkę M. C. (1) lat 27 , która ukończyła Wyższą Szkołę Gospodarstwa (...) i prowadzi własną działalność gospodarczą i syna M. C. (2) lat 22 , studenta Akademii (...) w K. .Pełnoletnia M. C. (1) zamieszkuje z rodzicami .

W. C. do 2009 roku prowadził działalność gospodarczą w zakresie prac wykończeniowych w budownictwie , w 2009 roku przeszedł udar mózgu i od tego czasu leczy się neurologicznie , kardiologicznie i ortopedycznie . Orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w K. z dnia 24.11.2009 roku W. C. został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności na okres do 31.01.2014 roku . Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 28.05.2012 roku W. C. został uznany za trwale niezdolnego do pracy i trwale niezdolnego do samodzielnej egzystencji .

Powódka E. C. prowadzi jednoosobowo działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) a w jej ramach prowadzi cukiernię pod nazwą (...) w K. .

Sąd Rejonowy ustalił ,że od kwietnia 2012 roku małżonkowie C. nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego i pozostają w nieformalnej separacji . Od kwietnia 2012 do czerwca 2013 roku W. C. trzykrotnie wezwał na interwencję policję , podejrzewał , że żona go truje . E. C. proponowała mężowi wspólną wizytę u psychologa uznając , że zmiana jego zachowania jest spowodowana postępującą chorobą neurologiczną , na co pozwany nie wyraził zgody i wyśmiał ją .

E. C. korzysta z pomocy psychologa od wiosny 2013 roku .

Do kwietnia 2012 roku W. C. uczestniczył w prowadzonej przez żonę działalności gospodarczej , pomagał przy odśnieżaniu , jeździł po towar .Podejrzewał , że żona go truje , ponieważ podawała mu tabletki, po których spał po 17 godzin .

W. C. powiedział do pracownicy żony J. S. że „ żona ją wyrzuci tak jak jego potraktowała ” , ponadto w obecności pracowników E. C. kieruje pod jej adresem przykre uwagi . W. C. informował przedsiębiorcę firmy remontowo – budowlanej wykonującej usługi na rzecz firmy powódki , że „ naśle na firmę Państwową Inspekcję Pracy ” . W. C. informował żonę , że zawiadomi SANEPID , że coś źle robi .

Pozwany ostatni raz w 2012 roku wyraził powódce zgodę na złożenie wniosku o pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy ze środków Powiatowego Urzędu Pracy , odmawia powódce zgody na zawarcie umowy kredytu obrotowego na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej , który mógłby zapewnić płynność finansową jak i spowodować rozwój firmy .

W styczniu 2013 roku powódka w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą miała kłopoty finansowe , ubiegała się o przyznanie kredytu , którego Banki jej odmówiły ze względu na brak zgody współmałżonka , wówczas córka stron M. C. (1) zawarła (...) S.A. Oddział w K. umowę o kredyt w rachunku bieżącym do wysokości 10.000 zł na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej by pomóc Finansowo E. C. .

W 2013 roku E. C. po przeprowadzonej przez SANEPID kontroli otrzymała zalecenia dotyczące zaplecza , wymagające inwestycji w granicach 20.000 zł , do lipca 2013 roku powódka z uwagi na brak środków finansowych nie wykonała zaleceń pokontrolnych .

E. C. jest właścicielką nieruchomości zabudowanej położonej w K. przy ulicy (...) o łącznej powierzchni 0,0637 ha oraz budynków o łącznej powierzchni użytkowej 261,50 m kw.

E. C. utrzymuje się z dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 2.120,82 zł miesięcznie brutto .

Pozwany pobiera rentę inwalidzką i zasiłek pielęgnacyjny w łącznej kwocie 1.599 zł netto , nie ma innych dochodów , na utrzymanie syna przesyła kwotę po 500 zł miesięcznie , miesięcznie na zakup niezbędnych leków pozwany wydatkuje około 150 zł .

Małżonkowie C. w dniu 25.09.2000 roku zawarli (...) Bankiem (...) S.A. umowę pożyczki hipotecznej w wysokości 40.000 zł z okresem spłaty do dnia 24.09.2015 roku , małżonkowie wspólnie ustalili , że raty kredytu będzie spłacał W. C. , aktualnie rata kredytu wynosi około 400 zł miesięcznie . W 2012 roku W. C. zwrócił się do żony z propozycją , żeby spłacała raty kredytu „ bo mu nie starcza na życie ” , na co E. C. nie wyraziła zgody .

Koszty utrzymania domu , w którym strony zamieszkują ponosi E. C. , opłaca podatki oraz bieżące wydatki : zużycie wody , poboru energii elektrycznej i koszty ogrzewania .

Sąd Rejonowy , dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego , dał wiarę zeznaniom powódki E. C. co do okoliczności , iż od kwietnia 2012 roku strony pozostają w nieformalnej separacji , że pozwany odmawia zgody na zawarcie umów kredytowych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą , albowiem są to okoliczności przyznane przez pozwanego .

Sąd I instancji dał również wiarę zeznaniom pozwanego W. C. , poza twierdzeniami iż nie utrudniał prowadzenia przez żonę działalności gospodarczej jak i twierdzeniami , że żona „ chciała go otruć ” jako nie popartymi żadnymi dowodami w tej części .

Sąd Rejonowy zauważył ,że różnice w zeznaniach stron dotyczyły głównie okoliczności utrudniania przez pozwanego prowadzenia przez E. C. działalności gospodarczej w szczególności poprzez ingerowanie w kontakty handlowe i nękanie pracowników .

W zakresie utrudniania przez W. C. żonie prowadzenia działalności gospodarczej Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom powódki potwierdzonym zeznaniami świadka córki stron M. C. (1) , z których wynika iż ojciec działa pod wpływem impulsu nerwów , przychodzi do kawiarni oczekuje natychmiastowego wyjaśnienia powstałego problemu , nie rozumie , że są klienci , że należy ich obsłużyć , że straszył firmę wykonującą usługi w firmie matki , że „ naśle Inspekcję Pracy ” .

Sąd I instancji dał wiarę zeznaniom świadka M. C. (1) jako zgodnym z zeznaniami stron . M. C. (1) podczas składania zeznań była bardzo emocjonalna i widać było iż bardzo przeżywa obecną sytuację rodzinną jak i zależy jej na ojcu i poprawie z nim relacji . Wiarygodność zeznań świadka nie była kwestionowana przez strony .

Zeznania świadków zawnioskowanych do przesłuchania przez pozwanego : B. B. – siostry pozwanego , E. P. – siostry pozwanego , i M. P. – siostrzeńca pozwanego nie wniosły , w ocenie Sądu Rejonowego , nic istotnego do stanu sprawy . Świadkowie pomimo , iż utrzymują kontakty z W. C. to nie utrzymują kontaktów z jego żoną i córką , nie odwiedzają stron w ich miejscu zamieszkania a informacje o problemach i konfliktach w rodzinie małżonków C. mają wyłącznie od pozwanego . Świadkowie B. B. i E. P. potwierdziły , iż w obawie przed spłatą zobowiązań W. C. odmawia zgody na zawieranie przez małżonkę umów kredytowych .

Wartość dowodowa dokumentów zebranych w sprawie i ujawnionych na rozprawie głównej nie budziła żadnych wątpliwości Sądu Rejonowego , a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd Rejonowy podkreślił ,że zgodnie z art. 52 § 1 i 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej , rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku który ją ustanawia .

Pojęcie „ ważnych powodów ” ustanowienia rozdzielnosci majątkowej nie jest w przepisie art. 52 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego bliżej określone i doprecyzowane , stąd też zadaniem Sądu Rejonowego jest ustalenie na czym one polegają i czy zachodzą w konkretnej sprawie . Przez ważne powody , dające podstawę do ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej , zwykle się rozumieć wytworzenie się takiej sytuacji , która w konkretnych okolicznościach faktycznych powoduje , iż dalsze trwanie wspólności majątkowej między małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny . (Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy Komentarz Lexis Nexis Warszawa 2009 str. 333)

Ważne powody w rozumieniu art. 52 par. 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego , są to nie tylko okoliczności natury majątkowej , jak trwonienie przez jedno z małżonków dochodów lub dokonywanie czynności powodujących uszczerbek w majątku wspólnym . Za ważne powody należy uznać również okoliczności , których źródła tkwią w rozdrźwiękach między małżonkami natury osobistej , stwarzających taką sytuację , że wykonywanie przez każdego z nich zarządu nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione i że wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny . (wyrok Sądu Najwyższego z 6.11.1972 w sprawie III CRN 250/72 OSNCP 1973 nr 6 , poz. 113)

W przekonaniu Sądu Rejonowego okoliczność , iż strony od kwietnia 2012 roku prowadzą oddzielne gospodarstwa domowe , że pozwany W. C. odmawia zgody na zawieranie przez małżonkę umów kredytowych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą , korzystanie z których mogłoby zapewnić płynność finansową jak i spowodować rozwój firmy stanowi ważny powód uzasadniający ustanowienie rozdzielnosci majątkowej .

W. C. oczekuje , iż żona będzie wspólnie z nim i pozostałymi członkami rodziny – synem i córką decydowała o zamierzonych kierunkach i planowanych decyzjach w prowadzonej działalności gospodarczej . W ocenie Sądu I instancji oczekiwań pozwanego w tym zakresie nie sposób uznać za usprawiedliwione . W. C. nie kwestionował , iż żona E. C. jednoosobowo prowadzi działalność gospodarczą zatem również jednoosobowo odpowiada za podejmowane działania wobec Urzędu Skarbowego , Zakładu Ubezpieczeń Społecznych , pracowników , kontrahentów firmy i nie ma obowiązku konsultowania z pozostałymi członkami rodziny działań w zakresie bieżącego kierowania prowadzoną działalnością gospodarczą .

Zauważył również , iż zgodnie z ustalonym stanem faktycznym W. C. podejmuje inne działania , które mogą odbić się niekorzystnie na prowadzonej przez powódkę działalności gospodarczej jak nagle wizyty w prowadzonej przez powódkę kawiarni , uwagi czynione żonie w obecności pracowników mogące powodować utratę zaufania do pracodawcy .

Zdaniem Sądu Rejonowego same wizyty podenerwowanego pozwanego w kawiarni prowadzonej przez powódkę , której klienci oczekują spokoju , spędzenia miło czasu stanowią utrudnienie w prowadzeniu działalności gospodarczej tego typu . Kawiarnia nie jest odpowiednim miejscem do wyjaśniania problemów rodzinnych .

W toku prowadzonego postępowania pozwany nie wskazał , jakie negatywne skutki orzeczenia o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej mogłyby go dotknąć , podejrzewa jedynie żonę o złe zamiary .

W ocenie Sądu Rejonowego ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej między małżonkami C. pozwoli powódcie na swobodne prowadzenie działalności gospodarczej stanowiącej jedyne jej źródło utrzymania a w żaden sposób nie

pogorszy obecnie istniejącej sytuacji pozwanego . Pozwany z kolei uzyska pewność , iż nie będzie osobiście odpowiadał za zobowiązania żony związane z prowadzoną działalnością gospodarczą .

W świetle powyższego Sad Rejonowy uznał , iż wystąpiły ważne powody uzasadniające zgodnie z art. 52 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej .

Jak wynika z art. 52 § 2 kro rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia .

W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji uznał za uzasadnione ustanowienie rozdzielności z dniem wytoczenia powództwa zgodnie z żądaniem powódki uznając, iż już w tej dacie istniały ważne przyczyny uzasadniające ustanowienie rozdzielności .

O kosztach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwanego , który przegrał proces . Na zwrot zasądzonych na rzecz powódki kosztów procesu składa się uiszczona opłata w kwocie 200 zł i zwrot kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powódki zgodnie z § 7 ust.1 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2002r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) .

Z uwagi na sytuację finansową i zdrowotną pozwanego W. C. Sąd Rejonowy kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu zgodnie z § 7 ust.1 pkt 9 w zw. z § 2 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2002r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) .

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany zaskarżając go w całości i zarzucając mu :

- naruszenie przepisów art. 52 §1 kro. Poprzez nieuwzględnienie okoliczności , iż żądanie ustanowienia rozdzielności majątkowej zostało skierowane przeciwko małżonkowi , który w nin. sprawie jest stroną słabszą ekonomicznie , a ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy małżonkami spowoduje pogorszenie jego położenia osobistego i materialnego , jak również nieuzasadnione przyjęcie ,że w omawianym przypadku zachodzą ważne powody uzasadniające ustanowienie rozdzielności majątkowej ,

- naruszenie przepisów art. 233§1 kpc. poprzez wyciągnięcie nietrafnego wniosku , iż pozwany podejmuje działania , które odbijają się niekorzystnie na działalności gospodarczej prowadzonej przez powódkę .

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa , ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kole , nieobciążanie pozwanego kosztami zastępstwa procesowego strony powodowej w wypadku oddalenia apelacji i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adwokata reprezentującego pozwanego z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej .

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym .

Sąd Okręgowy , zważył , co następuje :

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji, istotne dla rozstrzygnięcia, nie budzą żadnych wątpliwości. Stąd te ustalenia, jak i poczynione przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wywody prawne, Sąd odwoławczy w pełni podziela i przyjmuje za podstawę własnego rozstrzygnięcia.

Na uwzględnienie nie zasługują zarówno zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego oraz zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Sformułowany w apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc. ocenić należy jako chybiony . Przede wszystkim wskazać trzeba ,że ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, nie budzą zastrzeżeń ponieważ zostały wyprowadzone z prawidłowej, odpowiadającej wymogom z art. 233 § 1 k.p.c. oceny materiału dowodowego. Sąd w

sposób wszechstronny i wyczerpujący wskazał, jakie fakty uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach, nie dopuścił się więc tzw. błędu dowolności.

Postawienie zarzutu naruszenia art. 233¹ kpc. nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego ustalonego przez niego na podstawie własnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2.12. 2010r. VI ACa 356/10). Lektura apelacji wskazuje na to ,że skarżący skupia się w niej właśnie na tym zabiegu , co nie może odnieść zamierzonego skutku .

Jako nietrafny uznać należy również zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 52 krio .

Przez ważne powody ,dające podstawę ustanowienia rozdzielności majątkowej , przyjęło się w doktrynie i judykaturze rozumieć wytworzenie się takiej sytuacji , która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły dobra rodziny. Nie budzi wątpliwości, że tym ważnym powodem może być separacja faktyczna małżonków , uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym.

Nowelizując art. 52§ 1 i 2 krio. ustawą z dnia 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy –Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw Dz.U. nr 162, poz. 1691) ustawodawca w § 2 postanowił wyraźnie ,że oznaczony w wyroku dzień ustanowienia rozdzielności majątkowej nie może być w zasadzie wcześniejszy niż dzień wytoczenia powództwa.

Za przypadek , w którym jest możliwe odstępstwo od tej zasady uznano życie małżonków w rozłączeniu , przez co należy rozumieć separację faktyczną w znaczeniu przyjmowanym wcześniej w orzecznictwie.

Powódka, pomimo ,że pozostaje z pozwanym w nieformalnej separacji od kwietnia 2012r. , nie ubiegała się o ustanowienie rozdzielności z tą właśnie datą , wnosząc o jej ustanowienie z dniem wniesienia pozwu tj. 26 lutego 2013r.

Trafnie Sąd Rejonowy uznał zatem ,że powyższa okoliczność , jak i brak porozumienia między stronami w każdej sferze życia , nie tylko majątkowej ,w sytuacji prowadzenia przez powódkę jednoosobowej działalności gospodarczej , stanowiącej jej jedyne źródło dochodu, rozwój której jest skutecznie przez pozwanego stopowany , uzasadniał uwzględnienie w całości żądania pozwu .

Pozwany polemizując z zarzutem powódki dotyczącym jego braku zgody na zaciągnięcie niezbędnego dla dalszego funkcjonowania kawiarni kredytu , podjął próbę obalenia tej tezy w postępowaniu apelacyjnym . Przedłożone jednak przez niego dokumenty potwierdzają ustalenia Sądu Rejonowego , a tym samym wersję powódki , wynikającej zaświadczenia (...) S.A. Oddział w K. , które stanowi ,że powódce dwukrotnie odmówiono udzielenia kredytu obrotowego w ramach posiadanego rachunku (...) ze względu na brak zgody małżonka(k. 42 akt). Z załączonej przez pozwanego korespondencji z tym bankiem wynika ,że , wbrew jego twierdzeniom , treść zaświadczenia jest właściwa i zgodna z ustalonym na podstawie zebranej dokumentacji stanem faktycznym . Należy podkreślić ,że przesłanką zastosowania art. 52 § 1 k.r.o. może być trwale zerwanie wszelkich stosunków majątkowych oraz brak możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych, będące konsekwencją uprzedniego ustania więzi rodzinnoprawnych między małżonkami i co za tym idzie powstania trwałego stanu separacji faktycznej.(por. wyrok SN z dnia 14 stycznia 2005r. II CK 112/04, LEX nr 602707).

Słusznie Sąd Rejonowy uznał , że małżonkowie C. pozostają w separacji , a ich relacje nie pozwalają na podejmowanie wspólnych decyzji o charakterze finansowym . Ekspozowana w apelacji okoliczność ,że pozwany jest stroną słabszą ekonomicznie , co uzasadniać miałyby oddalenie powództwa , jest chybiona . Trafnie bowiem Sąd I instancji wskazał , że ustanowienie rozdzielności majątkowej nie zagraża interesom pozwanego , który , w przypadku pozytywnej dla powódki decyzji kredytowej , nie będzie współodpowiedzialny za jej zobowiązanie . Ustanowienie rozdzielności nie stwarza dla pozwanego zagrożenia ekonomicznego , a powódce pozwoła na autonomiczne i swobodne prowadzenie działalności gospodarczej , która , co nie budzi wątpliwości , wymaga nakładów, wynikających chociażby z kontroli przeprowadzonej przez SANEPID .

Nie można również przyjąć, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, by powódka kierowała inne intencje wystąpienia z nin. pozwem, niż podane w jego uzasadnieniu. Właśnie w sytuacji choroby pozwanego, niemożności świadczenia przez niego pracy i osiągnięcia wyższych dochodów niż pobierane świadczenie rentowe i zasiłek pielęgnacyjny, przy jednoczesnym obowiązku alimentowania syna – studenta (...) w K., zabezpieczenie prawidłowego funkcjonowania kawiarni, generującej określony dochód, winno być traktowane jako wyraz troski powódki o zabezpieczenie bytu materialnego rodziny.

Zauważyć przy tym trzeba, że motywy pozwanego odmawiającego uznania żądania pozwu, nie są do końca racjonalne i wskazują na trudne i niechętne relacje małżonków, na które nie bez wpływu pozostają skutki przebytej przez pozwanego choroby.

Wobec powyższego Sąd po myśli art. 385 kpc. oddalił apelację pozwanego jako nieuzasadnioną, odstępując, w oparciu o treść art. 102 kpc. od obciążenia go kosztami zastępstwa procesowego powódki w postępowaniu apelacyjnym. Sąd opierając rozstrzygnięcie o kosztach na brzmieniu wyżej wskazanego przepisu miał na uwadze fakt choroby pozwanego i związane z nią jego decyzje procesowe, konieczność ponoszenia przez niego wydatków na leczenie w związku z przeżytym udarem mózgu, szczupłość dochodów pozwanego i fakt alimentowania syna.

O kosztach w pkt. 3 wyroku Sąd odwoławczy orzekł w oparciu o treść §7 ust.1 pkt.9 w zw. z § 13 ust.1 pkt.1 w zw. § 2 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2002r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Aleksandra Bolczyk Ewa Kozłowska Iwona Przyłębska Grzybowska